

Mohinder Singh, etc. v. Nanak Singh, etc. (Sodhi, J.)

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਐਚ.ਆਰ.ਸੋਢੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਆਦਿ-ਪਟੀਸ਼ਨਰਜ਼

ਬਨਾਮ

ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ, ਆਦਿ -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1970 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 506.

11 ਨਵੰਬਰ 1970

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V of 1908)- ਧਾਰਾ 64 ਅਤੇ 115 ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 58, 59, 60, 61 ਅਤੇ 63 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 38 ਨਿਯਮ 10 - ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਕੁਰਕੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤੀਆ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ- ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕੀ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਯੋਗ ਹੈ - ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰੀ-ਕੀ ਅਟੈਚਮੈਂਟ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 98, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕੁਰਕੀ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਜ਼ਮੀਨਦਾਰੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਹੈ / ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਅਸੀਂ ਲਗਾਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ - ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰਿਹਾਈ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਲਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 58 ਤੋਂ 61 ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 63 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਹੈ ਜੇਕਰ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 63 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਪਰਾ ੩)

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਨਿਰਣੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਹੈ ਜੋ ਨੱਥੀ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਮਲਕੀਅਤ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਉਦੋਂ ਹੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ conveyance ਦੀ ਅਸਲ ਡੀਡ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ 'enfo' rced ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਅਨੰਦ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵੇਚਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 64 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿੱਜੀ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਟੈਚਿੰਗ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇ ਹਿੱਤ ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮੂਲ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਟਰਾਂਸਫਰਿੰਗ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਤੋਂ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 54 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 64 ਸਿਰਫ ਅਟੈਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵੇਚਣ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਅਲਹਿਦਗੀ ਹੈ ਜੋ ਅਟੈਚਿੰਗ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਿਚ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕੁਰਕੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(5 ਲਈ)

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ੍ਰੀ ਐਮ.ਐਸ. ਲਬਾਣਾ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਮਿਤੀ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1970 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ, ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ 3,000 ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਰੈਸਪੋਂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਰਕਮ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ■ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 3,000 ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੇ ਰਿਸ਼ਾਮੀ ਐਲਅਲ ਕੇ ਅਪੁਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਆਰ ਐਮ ਐਲ ਆਈ ਅਲ ਏ ਜੀ ਜੀਆਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ

ਨਿਰਣਾ

ਸੋਢੀ, ਜੇ-(1) ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ, ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾ, ਜਗਦੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਜੱਜਮੈਂਟ-

Mohinder Singh, etc. v. Nanak Singh, etc. (Sodhi, J.)

ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਿਵਾਸੀ ਪੈਡੋਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਨੀ ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ 7 ਅਕਤੂਬਰ, 1969 ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਅਟੈਚ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਕਰਕੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਗਦੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ, ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਹੀ ਪਲਾਟ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. 22,500 ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 58, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਰਕੀ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ, ਭਾਵੇਂ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਸੀ: -

"ਕੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਰਕੀ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹਨ?"

ਇਤਰਾਜ਼ਕਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ ਨੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1882 ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੇਚੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸੀ. ਸਪੱਤੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇਕੋ ਇੱਕ ਸਵਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 59 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। 19,500 ਜਗਦੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਨੂੰ, ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਕੁੱਲ ਵਿਚਾਰੇ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚੋਂ 22,500 ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਰੁਪਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਹੈ। ਸੇਲ-ਡੀਡ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ 3,000 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਰਸੀਦ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 02, ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਸਬੂਤ। 18,500 ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਰੁ. 1,000 ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਰੁਪਏ ਵਿੱਚੋਂ 18,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 13,000, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਦਯੋਗ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

(2) ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਹੁਣ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਸੰਭਾਵੀ ਵਿਕਰੇਤਾ ਵਜੋਂ ਕਰਕੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ ਦੇ ਸਥਿਤੀ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਜਾਇਦਾਦ ਕਰਕ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਇਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾ ਸਿਰਫ ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕੀਤੇ ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਹੀ ਕੰਮ

ਕਰਨਗੇ। ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ 3,000। ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(3) ਜਵਾਬਦੇਹ, ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਐਲ ਅਗਰਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੁਢਲੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸੋਧ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਜਿਸਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਵਜੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 63, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਜਿਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਰਜੀਹੀ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਹੱਕ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰੋ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਹੱਕ ਹੈ ਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਹੈ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਖੁਦ ਕੁਰਕੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕੁਰਕੀ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੁਰਕੀ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਨਿਯਮ 59 ਜਾਂਚ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਰਕੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਕੁਝ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਅਮਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 58, 59, 60 ਅਤੇ 61 ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 115 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 63 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ 'ਕੋਨ ਕਲੂਸਿਵ', ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾ ਕਿਸਮ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 115 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਉਪਾਅ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ

Mohinder Singh, etc. v. Nanak Singh, etc. (Sodhi, J.)

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 21 ਨਿਯਮ 63, ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪੱਟੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੀ ਲਾਗੂ ਸਮਰੱਥਾ ਲਈ ਪੂਰਵ-ਲੋੜਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ।

(4) ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 21 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਜਾਂਚ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇਸ - ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਖੋਜ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ। ਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਅਗਰਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ, ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕੀਤੇ ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ। 3,000 ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਕੋ ਇਕ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਟੈਚ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਚ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕ ਰਕਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਰੁ. 3,000 ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚੋਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। 3,000 ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਬਿਜਲੀ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਲਈ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜੇਕਰ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਏ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਕੁਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਨਿਯਮ 60 ਅਧੀਨ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਸ਼ਰਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਹੁਕਮ। 3,000, ਇਸ ਲਈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ - ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ *ਕਮਲਾ ਕਾਂਤਾ ਸੇਨ ਬਨਾਮ ਦੁਰਗਾ ਕੁਮਾਰ ਸੇਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (1) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, *ਕੋਚੂਪੋਚੀ ਵਰਗੋਸ ਬਨਾਮ ਓਸੇਫ ਲੋਨਨ* (2) ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ-ਕੋਚੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਦੋ ਗੁਣਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾ, ਇਹ ਕਿ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਨਾ ਬਣਾਉਣਾ, ਬਾਅਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਹੁਕਮ ਧਾਰਕ,

(1) ਏਆਈਆਰ 1919 ਕੈਲ. 473.

(2) ਏਆਈਆਰ 1952 ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ ਕੋਚੀਨ 467।

(3) ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿਚ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਡੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰੇਬਤੀ ਮੋਹਨ ਪੋਦਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਰਕੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਲੈਣਦਾਰ ਸਿਰਫ ਫੈਸਲੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਉਕਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਉੱਘੇ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਧਾਰਾ 64, ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"64. ਜਿੱਥੇ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਜਾਂ ਸਪੁਰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੁਰਕੀ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ, ਲਾਭਅੰਸ਼ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪੈਸੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ, ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ। ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ।— ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਯੋਗ ਦਾਅਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਦਰਯੋਗ ਵੰਡ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ 38, ਨਿਯਮ 10, ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੱਥੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਧਿਰ.

(5) ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ; ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਇਤਹਾਸਿਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਜੋ ਨੱਥੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਇਸ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਟਦਾ ਹੈ: ਮਲਕੀਅਤ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸੰਪਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਤ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਉਦੋਂ ਹੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਵਾਸਤਵਿਕ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਕਬਜ਼ਾ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਵੇ

(4) 21 CWN 158 (1916-17)।

Mohinder Singh, etc. v. Nanak Singh, etc. (Sodhi, J.)

ਅਤੇ 'ਸੰਭਾਵੀ ਖਰੀਦਦਾਰ' ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਭਕਾਰੀ ਅਨੰਦ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਲਕੀਅਤ ਅਜੇ ਵੀ ਵੇਚਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 64 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਰਕੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿੱਜੀ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਡਿਲੀਵਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਤਬਾਦਲਾ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਲਈ, ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮੂਲ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ 64 ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਤੋਂ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕ੍ਰਮ 21 ਨਿਯਮ 54, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। . ਸੈਕਸ਼ਨ 64 ਸਿਰਫ਼ ਅਟੈਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹੈ , ਜਿਸ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵੇਚਣ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਫਿਰ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਅਲਹਿਦਗੀ ਹੈ ਜੋ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਦ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ ਕਿ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਵਿਪਰੀਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜੋ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ. ਵੁਡਰੋਫ਼, ਜੇ., *ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਡੇ ਦੇ ਕੇਸ* (3) (*ਸੁਪਰਾ*) ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਵੇਚਣ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਰੀਦ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਕੁਰਕ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਦਾ ਕਰਤੱਵ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਹੋਣ, ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਟੈਚਮੈਂਟ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੱਜਮੈਂਟ -ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਈ ਸੀ। ਇਹ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਲਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ *w.ell*. ਇੱਕ ਬੇਈਮਾਨ ਰਿਣਦਾਤਾ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਦਾ ਲੈਣਦਾਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਏਗਾ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਟੈਚ ਕਰੇਗਾ, ਵੇਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਅਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਰਿਣਦਾਤਾ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਈ-ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਰਕੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 64 ਦੀ ਸਾਰੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਉਲਟ ਵਿਆਖਿਆ ਦੁਆਰਾ 1 ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਡੀਰੀ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਵੇਚੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਬ੍ਰਟਾ ਸਥਿਤ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ

ਹਾਂ

ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ **ਬਨਾਮ** ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੰਡਿਤ, ਜ.)।

ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਸੱਯਦ ਮੁਹੰਮਦ (4) ਜਿਥੋਂ ਕੋਚੂਪੋਚੀ ਵਰਗੇਸ ਦੇ ਕੇਸ (2) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਾਵਣਕੋਰ-ਕੋਚੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਲਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੈਂ ਬੂਟਾ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (4) ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੋਚੂਪੋਚੀ ਵਰਗੇਸ ਦੇ ਕੇਸ (2) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ।

(6) ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਫਲਸਰੂਪ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਸ਼ਰਤ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 3,000 ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਕਰਨਤਾਰ ਸਿੰਘ,- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

1970 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 508.

12 ਨਵੰਬਰ 1970 ਈ.

ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ (1872 ਦਾ I) ^ 65 'ਤੇ ਧਾਰਾ i— ਭਾਰਤੀ ਸਟੈਂਪ ਐਕਟ (1899 ਦਾ II) — ਸੈਕਸ਼ਨ 35 — ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ— ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਸਬੰਧੀ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ— ਕੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਖੁਦ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੰਡੀਅਨ ਸਟੈਂਪ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ , ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਚਾਰਜਯੋਗ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ, ਰਜਿਸਟਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਾਧਨ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਮੂਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 65 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਸਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਪਰਾ ੫)

(5) (1935) ILR 16 ਲਾਹ. 328.